

ville give arbejdsgiverne. Pjat, besværligt, bureaukrati, overformynderi var nogle af de ord, der blev brugt og er blevet brugt.

Ingen i den borgerlige lejr beskæftigede sig med den gevinst, det kunne være for børnene og deres forældre, at der var styr på, hvad der blev lavet og hvordan. Den konservative ordfører besværede sig over, at forslaget var en overimplementering, men kunne vel ikke under førstebehandlingen betegnes som decideret negativ.

Venstres ordfører stillede to betingelser for at stemme for forslaget: ingen overimplementering samt sikkerhed for, at de beskrevne undtagelsesbestemmelser for børn over 12 år, altså dem, der er fyldt 13, nu også kan udnyttes.

SF's tilslutning var jeg glad for at høre. Enhedslistens holdning var, som jeg egentlig forventede. Det var med en vis optimisme, at jeg forlod salen efter førstebehandlingen. SF var positiv, og med Venstres og De Konservatives jo altid meget engagerede tilslutning til alt, hvad der kommer fra EU, tænkte jeg ved mig selv: Dette forslag skal nok blive vedtaget.

Efter at forslaget nu har været igennem Arbejdsmarkedsudvalget, må jeg erkende, at jeg tog fejl. Ifølge betænkningen står vi nu med en EU-implementering, der ikke kan opnå flertal her i Folketinget. Det er overraskende og skuffende, fordi man lader børnene i stikken. Det er overraskende og skuffende, fordi arbejdsministeren undervejs i udvalgsarbejdet har ryddet alle Venstres og De Konservatives forbehold af vejen. Arbejdsministeren har endda på opfordring fra udvalget undersøgt muligheden for at indføre en overgangsordning, så ingen skal fyres. Desværre er det umuligt at indføre en sådan overgangsordning, hvis vi da vil være i overensstemmelse med, hvad der er vedtaget i Ministerrådet.

I den socialdemokratiske gruppe beklager vi, at vi er afskåret fra denne mulighed. Det er overraskende og skuffende, at Enhedslisten er parat til at svigte den store gruppe af børn, fordi man ikke kan få nogle bestemmelser med i forslaget omhandlende en lille gruppe, som i øvrigt er delvis beskyttet af anden lovgivning. Det er derimod ikke overraskende, at Venstre vil slå indenrigspolitisk mønt på noget så vigtigt som vore relationer til EU. Der kunne jo være et par stemmer at hente på denne sag. Alt er jo brugbart i egoismens højborg.

Nuvel. At dette forslag ikke lige nu kan samle flertal i Folketinget er ikke Socialdemokratiets problem. Det er ikke os, der skal forklare os

blandt vore samarbejdspartnere i EU eller over for Europa-Parlamentet og Kommissionen. Det er de partier, der stemmer imod, der har et forklaringsproblem.

Jeg vil opfordre til, at man endnu en gang overvejer sin stilling. Jeg skal ikke undlade at minde om, at vi er gået i gang med regeringskonferencen, hvor EU-samarbejdet er sat til debat. Hvis Danmark skal hævde sig i den diskussion, skal vi have rene linjer. Ingen skal kunne pege fingre ad os. Det bør man tænke dybt, dybt over hos Venstre og De Konservative.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre er vi selvfølgelig tilfredse med de ændringsforslag, der er kommet, som gør lovforslaget knap så vidtgående, som der oprindeligt var lagt op til. Derfor vil vi undlade at stemme. Når vi undlader at stemme, er det, fordi vi agter ved tredjebehandlingen at stemme imod lovforslaget.

Vi mener fortsat, at lovforslaget skyder langt over målet. Direktivet, som skal implementeres, er et indre marked-direktiv, som handler om erhvervs-mæssigt arbejde. Det er det, EU kan regulere. EU har ikke nogen mulighed for at regulere fritidsaktiviteter, småjob såsom at bringe aviser ud og være flaskedreng. Derfor mener vi fortsat, at når man vil forbyde alle mulige former for fritidsaktiviteter for børn, hvor de får lidt kroner for det, så mener vi, at lovforslaget skyder over målet – at der er tale om en overimplementering.

Den socialdemokratiske ordfører talte om forklaringsproblemer – for Venstre at se er det arbejdsministeren, der har et forklaringsproblem. Arbejdsministeren har til Radioavisen sagt, at arbejdsministeren har arbejdet for at reducere aldersgrænsen på 13 år. Og vi ved jo fra Europaudvalget, at arbejdsministeren ikke har rørt en finger for at forbedre dette direktiv og reducere aldersgrænsen på de 13 år. Men arbejdsministeren har selvfølgelig fundet ud af, at det, der var hendes ønskedrøm, netop dette direktiv, ikke har den store folkelige opbakning – bl.a. er Børnekommissionen gået imod forslaget. Så har ministeren fået lidt kolde fødder ved sit møde med den danske befolkning, og pludselig skal det se ud, som om man fra den danske regerings side har gjort noget for at forbedre dette fuldstændig tåbelige forslag.

Til sidst: Man har i den seneste tid her i huset diskuteret Folketingets indflydelse på EU-sager. For os at se er det, at Venstre nu vil stemme